

РЕШЕНИЕ

№ 20700

гр. София, 21.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

**ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Кьосева
Петър Савчев**

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **6038** по описа за **2024** година докладвано от съдия Петър Савчев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, проведено по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба от К. Г. В., ЕГН: [ЕГН], съд. адр. [населено място], [улица], ет. 1, ап. 1 срещу решение № 2401 от 21.05.2024 г. на Софийския районен съд, НО, 10-^{ти} състав, постановено по НАХД № 3953/2023 г. С решението е изменено издаденото от началник група в Отдел „Пътна полиция“ при СДВР Г. В. Б. **НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ** № 23-4332-022968/10.11.2022 г. - с което на касатора е наложено административно наказание „глоба“, в размер на 500 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца на основание чл. 174, ал. 1, т. 1 от Закон за движение по пътищата за нарушаване чл. 5, ал. 3, т. 1 от Закон за движение по пътищата и са му отнети 10 контролни точки на основание Наредба № Из-2539/17.12.2012 г. на МВР - в частта, с която, на касатора са отнети 10 контролни точки, като са намалени на 8 точки. НП е издадено за това, че на 02.11.2022 г., около 1:15 ч. в [населено място], на [улица], като водач на автомобил „пежо 3008“, рег. [рег.номер на МПС] , с посока на движението от [улица]към ул. „6-ти септември“, пред № 20 е извършена проверка, при която е установено, че управлява МПС с концентрация на алкохол в кръвта от 0,54 промила.

Касационната жалба навежда основания за неправилност на първоинстанционното решение, доколкото възприема фактическа обстановка, която не съответства на събраните по делото доказателства. Твърди се незаконност на процедурата по издаване на АУАН и НП. По-конкретно, навежда се, както следва:

1. Решението е непълно, доколкото в диспозитива имало само изменение на НП в частта по отнемане на контролни точки, като не е ясно дали в останалата част се потвърждава или отменя НП.

2. При издаване на НП е нарушен чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, доколкото в него не са посочени мястото на извършване на нарушението, обстоятелствата, при които е извършено, не са описани доказателствата, въз основа на които се издава, както и имената на свидетелите. Така било ограничено правото на защита на касатора.

3. При постановяване на решението се кредитират свидетелските показания на акто-съставителите и лицата, подписали се като свидетели, на АУАН, които при разпита заявяват, че не се сещат конкретно за нарушението. От друга страна не били обсъждани въобще показанията на свидетеля на касатора – М., който конкретно посочвал, че касаторът не карал МПС при извършената проверка, а само стоял в него.

4. НП било издадено ноември 2022 г. и връчено нарочно чак февруари 2023 г. , за да изтече 3-месечният срок за съхранение на кръвните проби по Наредба № 1/19.07.2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози. Със същата цел било забавено и съдебното производство пред СРС, за да не може касаторът да поиска повторно изследване на кръвта си, като единствено съществено средство за защита. Така бил лишен от справедлив процес.

Предвид изложеното, моли се отмяна на решението и НП. В съдебното заседание касаторът не се представлява.

Ответникът по касационната жалба не се представлява в съдебното заседание.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след анализ на приложените по делото доказателства, на доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал.1 АПК, вр. чл. 63в, изр. второ ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима.

Предвид разпоредбата на чл. 218, ал. 1 АПК Съдът е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението, но за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от касационния жалбоподател и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания.

Въззивното съдебно решение е правилно, като не са налице касационни основания за отмяната му, поради следното:

Касаторът е санкционирана за това, че на 02.11.2022 г., около 1:15 ч. в [населено място], на [улица], като водач на автомобил „пежо 3008“, рег. [рег.номер на МПС] , с посока на движението от [улица]към ул. „6-ти септември“, пред № 20 е извършена проверка, при която е установено, че управлява МПС с концентрация на алкохол в кръвта от 0,54 промила. Нарушението е установено с АУАН № 790302/02.11.2022 г. , въз основа на който е издадено процесното НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 23-4332-022968/10.11.2022 г. , с което на касатора е наложено административно

наказание „глоба“, в размер на 500 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца на основание чл. 174, ал. 1, т. 1 от Закон за движение по пътищата за нарушаване чл. 5, ал. 3, т. 1 от Закон за движение по пътищата и са му отнети 10 контролни точки на основание Наредба № Из-2539/17.12.2012 г. на МВР. Правилно СРС е приел, че АУАН и НП са издадени в сроковете по чл. 34 и по реда и във формата по чл.чл. 40, 42, 43, 53 и 57 от ЗДВП, както и от компетентни органи по чл.чл. 165, 186, ал. 1, ал. 5 и ал. 12 от ЗДВП във вр. чл.чл. 37, ал. 1, б. „б“, 39, ал. 2а и чл. 47, ал. 2 във вр. ал. 1, б. „а“ от ЗАНН, като съдът конкретно е цитирал документите, които оправомощават органите на МВР да проведат административно-наказателното производство. Правилно районният съд е приел гореописаната фактическа обстановка като изяснена по делото, като е взел предвид АУАН, протоколите по установяване на концентрацията на алкохол в кръвта на касатора, както чрез издишване на въздух, така и чрез кръвна проба. Обсъдени са свидетелските показания, както на актосъставителя и свидетелите по акта, така и на свидетеля на касатора – М.. Изложени са подробни и правилни съображения защо не се кредитират свидетелските показания на М.. Не са налице съществени процесуални нарушения по недопускане на допустими и относими доказателства, доколкото такива не са поискани от касатора в заседанията пред въззивния съд като инстанция по фактите. В тази връзка следва да се посочи, че съгласно разпоредбата на чл. 189, ал. 2 от ЗДВП, редовно съставените актове по закона имат доказателствена сила до доказване на противното, което по делото не се установи. Правилно въззивният съд е приел, че с ангажираните от свидетеля доказателства – некредитираните свидетелски показания на М., не е опровергана доказателствената сила на АУАН. При тези данни, правилно въззивният съд е приложил материалния закон, като на касатора е наложено административно наказание „глоба“, в размер на 500 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца на основание чл. 174, ал. 1, т. 1 от Закон за движение по пътищата за нарушаване чл. 5, ал. 3, т. 1 от Закон за движение по пътищата и е намалил отнетите 10 контролни точки на основание Наредба № Из-2539/17.12.2012 г. на МВР на 8 точки, като на основание чл. 3, ал. 2 от ЗАНН е съобразил последваща по-благоприятна норма във връзка с промени в чл. 6, ал. 1, т. 1 от Наредбата.

Конкретно по касационните основания, изложени в жалбата:

1. Неоснователно е възражението на касатора, че въззивното Решение е непълно, доколкото в диспозитива имало само изменение на НП в частта по отнемане на контролни точки, като не е ясно дали в останалата част се потвърждава или отменя НП. Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 2, т. 4 от ЗАНН, районният съд може само да измени наказателното постановление. Когато изменението се прави частично, то в останалата част НП остава в сила.

2. Неоснователно е възражението на касатора, че при издаване на НП е нарушен чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, доколкото в него не са посочени мястото на извършване на нарушението, обстоятелствата, при които е извършено, не са описани доказателствата, въз основа на които се издава, както и имената на свидетелите. Видно то НП, всички от посочените във възражението обстоятелства са посочени в НП. Единствено свидетелите не са посочени с имена, а са отразени като очевидци. По този начин се препраща към АУАН, където техните данни съществуват. Така не е ограничено правото на защита на касатора, за който става ясно за какви факти и въз основа на какви доказателства се ангажира неговата административна отговорност.

3. Неоснователно е възражението на касатора, че при постановяване на решението се кредитират свидетелските показания на акто-съставителите и лицата, подписали се като свидетели, на АУАН, които при разпита заявяват, че не се сещат конкретно за нарушението. От друга страна не били обсъждани въобще показанията на свидетеля на касатора – М., който конкретно посочвал, че касаторът не карал МПС при извършената проверка, а само стоял в него. По-горе се изложиха мотиви, че въззивният съд детайлно и конкретно излага съображения за некредитирането на показания на свидетеля на касатора – М., които настоящият състав приема. По-горе се изложиха и съображения за това, че въззивният съд кредитира показанията на акто-съставителя и очевидците само относно подписите им върху акта, като съобразява, че свидетелите посочват, че не се сещат за нарушението предвид изминалото време. От тези показания, обаче, следва, че актът е автентичен и поради неопровергаването на презумпцията по чл. 189, ал. 2 от ЗДВП – верен. На тези факти въззивният съд правилно изгражда правните си изводи.

4. Неоснователно е възражението на касатора, че НП било издадено ноември 2022 г. и връчено нарочно чак февруари 2023 г. , за да изтече 3-месечният срок за съхранение на кръвните проби по Наредба № 1/19.07.2017 г. за реда за установяване концентрацията на алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, както и възражението че със същата цел било забавено и съдебното производство пред СРС, за да не може касаторът да поиска повторно изследване на кръвта си, като единствено съществено средство за защита. Както вече се изложиха съображения, при издаването на АУАН и НП са спазени сроковете по ЗАНН, а при постановяване на решението не е са изтекли сроковете за погасяване на административно-наказателното преследване по давност, уредени в чл. 11 от ЗАНН във вр. чл. 80 и чл. 81 от НК. В този смисъл не може да се говори за целенасоченост на процеса в смисъла, в който се възразява. По делото се събраха данни за редовността на процедура по вземане на кръвни проби от касатора за установяване на концентрация на алкохол в кръвта, уредена в цитираната Наредба, и по-конкретно – явяването му пред законово-определената лаборатория в законово-определеното време; вземането на две кръвни проби и съхраняването им в срока по чл. 26 от Наредбата. Всичко това въззивният съд по фактите е установил с неопровергани - талони за изследване, протоколи за взети проби и резултати и свидетелски показания. Липсата на нарушения на процедурата налага извод за правилност на решението, с което се приема, че концентрацията на алкохол в кръвта на касатора е установена. Действително, съгласно чл. 27, ал. 3 от Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда на установяване на концентрация на алкохол в кръвта и/или употреба на наркотични вещества или техни аналози, в седемдневен срок от връчване на наказателното постановление, изследваното лице може да поиска за своя сметка повторно извършване на химически анализ чрез органа по производството, ако не е изтекъл срокът по чл. 26, ал. 4. Съгласно чл. 26, ал. 4 от Наредба № 1 от 19.07.2017 г., пробите за установяване на концентрация на алкохол се съхраняват за срок не по-малък от 3 месеца, които са изтекли към датата на връчване на НП. Ето защо, възраженията на касатора в този смисъл са неоснователни, доколкото се основават на една правна възможност, която маже да съществува само при посочените в нормата обстоятелства, каквито в случая няма. Ето защо, съдът не приема, че касаторът е бил лишен от справедлив процес.

Като е съобразил гореизложеното, районният съд е постановил правилно решение.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, изр. първо, предл. първо от АПК във.вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд София – град, XXIV^{ти} касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 2401 от 21.05.2024 г. на Софийския районен съд, НО, 10^{ти} състав, постановено по НАХД № 3953/2023 г.

Касационното решение е окончателно и не подлежи на обжалване и на протест.

Председател: